

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΜΑΡΙΚΒΙΛ ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

50 χρόνια ελληνισμού στο Marrickville

ΚΕΙΜΕΝΟ ΣΑΒΒΑΣ ΛΙΜΝΑΤΙΤΗΣ

Η προγραμματισμένη για την επόμενη Δευτέρα έκθεση φωτογραφίας που γίνεται στα πλαίσια του Φεστιβάλ Μάρικβιλ που διοργανώνει ο τοπικός Δήμος σε συνεργασία με το Κέντρο Πρόνοιας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας και της Ενορίας-Κοινότητας Αγίου Νικολάου Μάρικβιλ, δεν απευθύνεται μόνο σε όσους έχουν ζήσει ή εξακολουθούν να ζουν στην ευρύτερη περιοχή του Μάρικβιλ. Ούτε έχει ως αποδέκτες της αποκλειστικά και μόνο τους Έλληνες εκείνους που κάποτε σύχναζαν στο Μάρικβιλ προκειμένου να προμηθευτούν τρόφιμα από την πατρίδα και να συναντήσουν φίλους και γνωστούς. Άλλωστε τόσο η ιστορία, όσο και η προσφορά του ελληνισμού στην ανάπτυξη της περιοχής είναι όχι μόνο τεράστια αλλά και πολυεπίπεδη, που καθιστά την συγκεκριμένη έκθεση ως αναγκαία σταθμό για όσους διατηρούν έστω και αμυδρό ενδιαφέρον όσον αφορά την πορεία και παρουσία των Ελλήνων στην ακανθία αυτή ήπειρο.

Κατά την διάρκεια της εκδήλωσης οι επισκέπτες θα έχουν την ευκαιρία να πραγματοποιήσουν ένα νοτιό ταξίδι στο χρόνο, και μέσα από τις πολλές φωτογραφίες της έκθεσης είτε να επιστρέψουν στο μέρος που για πολλούς υπήρξε το πρώτο τους «σπίτι» στην ευλογημένη αυτή χώρα, είτε να επισκεφτούν και να δουν ιδίως όμασι την προσφορά και τον ρόλο που έπαιξαν οι Έλληνες στην ανάπτυξη της όλης περιοχής.

Εκ μέρους του Ελληνικού Κέντρου Πρόνοιας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, αλλά και της ενορίας Αγίου Νικολάου Μάρικβιλ, η κα Δήμητρα Μιχοπούλου αποστέλλει ανοικτή πρόσκληση στον ελληνισμό του Σίδνεϊ, τονίζοντας παράλληλα την οπουδαιότητα της όλης

προσπάθειας.

Εκτός από μέλος της διοικητικής επιτροπής του κέντρου, η κα Μιχοπούλου είναι επίσης και εθελοντής σε ομάδες οι οποίες λειτουργούν κάτω από την «ομπρέλα» του Κέντρου Πρόνοιας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας παρέχοντας αμέριστες υπηρεσίες στους συμπαροίκους μας και ειδικά στους ηλικιωμένους.

«Οι Έλληνες τους εξωτερικού» ανέφερε χαρακτηριστικά η κα Μιχοπούλου, «είναι ένα ζωντανό τμήμα που διατηρεί όπου και να πάει άριστους δεσμούς με την πατρίδα του και όποτε χρειάζεται δίνει και το παρόν του. Με την άφιξη του στην χώρα αυτή προσπάθησε να αναπτύξει στην περιοχή του Μάρικβιλ τα εθνικά και χριστιανικά του καθήκοντα. Έτσι το 1950 άρχισαν να καταφτάνουν οι πρώτοι Έλληνες στην περιοχή. Έκαναν μια μικρή Ελλάδα με τα καταστήματα με τις ελληνικές επιγραφές». Ως παράδειγμα η κα Μιχοπούλου φέρνει τα όσα άκουσε από την κυρία Κατίνα Αντωνά από την φιλόπρωχο του Αγίου Σπυρίδωνα ο πατέρας της διατηρούσε ψαράδικο στην περιοχή για 14 ολόκληρα χρόνια, αρχής γενομένης το 1944: «Με κατ'αγωγή από το Καστελόριζο ο πατέρας της κα Αντωνά είχε στην υπηρεσία του ένα αρκετά μεγάλο αριθμό υπαλλήλων, ελληνικής ως επί το πλείστον καταγωγής. Περιπτώσεις όπως την συγκεκριμένη υπάρχουν άπειρες, τις οποίες μπορούν να αναβιώσουν μέσα από το πλούσιο φωτογραφικό και άλλο υλικό που εκτίθεται, όσοι επισκεφτούν την έκθεση την άλλη Δευτέρα».

Ένα άλλο ενδιαφέρον στοιχείο που αποκάλυψε η έρευνα που έγινε με απώτερο σκοπό την όσο το δυνατό αρτιότερη διοργάνωση της εκδήλωσης, είναι ο αριθμός των Ελλήνων στα πρώτα χρόνια της άφιξης των συμπατριωτών μας στην περιοχή. Τότε δηλαδή που μπήκαν

INFO

ΠΟΤΕ: Δευτέρα, 24 Ιουνίου 2013

ΩΡΑ: 5pm

ΠΟΥ: Χαλ της εκκλησίας Αγίου Νικολάου
203 -207 Livingston Rd, Marrickville

τα θεμέλια στην μετέπειτα ολοκληρωτική κυριαρχία των Ελλήνων που είχε ως -μάλλον φυσιολογικό- επακόλουθο την ανεπίσημη αλλαγή της ονομασίας του Μάρικβιλ σε Little Athens (Μικρή Αθήνα). «Από το 1954 μέχρι το 1960 υπήρχαν μόλις 167 Έλληνες στην περιοχή» αναφέρει σχετικά η κα Μιχοπούλου. Τα επόμενα χρόνια ο αριθμός αυτός έμελε να αυξηθεί και μάλιστα σε γοργούς ρυθμούς: «Το 1961 ο αριθμός αυτός αυξήθηκε στους 8682 Έλληνες, ενώ το 1971 ζούσαν στην περιοχή 13,171 Έλληνες. Τότε η μετανάστευση μεγάλωνε. Μπορούμε να πούμε πως η αύξηση αυτή ήταν μια μεγάλη ευλογία, αφού συν τοις άλλοις ιδρύθηκε και η Ενορία-Κοινότητα Αγίου Νικολάου στο Μάρικβιλ, η οποία εξυπηρετούσε και εξακολουθεί να εξυπηρετεί μέχρι σήμερα χιλιάδες Έλληνες».

Όσον αφορά την έρευνα που απαιτήθηκε η κα Μιχοπούλου δεν κρύβει πως υπήρξαν πολλές δυσκολίες στην συλλογή των τελικών φωτογραφιών και λοιπών στοιχείων που αποτελούν ουσιαστικά την ραχοκοκαλιά της έκθεσης. Άλλωστε, ένα από τα μεγάλα προβλήματα που καλείται να αντιμετωπίσει ο σύγχρονος ιστορικός της ελληνικής παρουσίας στην Αυστραλία, είναι ο κίνδυνος του χασίματος πολύτιμων πληροφοριών, αφού ένας μετά τον άλλο πολλοί από τους κύριους «πρωταγωνιστές» είτε βρίσκονται πλέον σε ηλικία που δεν επιτρέπει την πλήρη εμπιστοσύνη στην μνήμη και τα τετάρτα της, είτε δεν βρίσκονται πλέον στην ζωή, έχοντας ουσιαστικά πάρει

στον τάφο στοιχεία τα οποία θα μπορούσαν να φανούν υπερπολύτιμα.

Επομένως εκδηλώσεις όπως την συγκεκριμένη, αφενός δεν πρέπει να χαρακτηριζούνται απλά ως ψυχαγωγικές, αφετέρου προσφέρουν τα μέγιστα στην φύλαξη των όποιων πληροφοριών έχουν διασωθεί καθώς επίσης και της επίσημης καταχώρησης τους και μετάδοσης τους στην νέα γενιά Ελλήνων της Αυστραλίας. «Προσωπικά δεν κάτεχα αυτές τις πληροφορίες, αλλά με την μελέτη ήρθα σε επαφή με στοιχεία που με συγκίνησαν ιδιαίτερα» ομολογεί η κα Μιχοπούλου. «Και πράγματι είναι πολύ ωραίο και σημαντικό να μαθαίνουμε όλοι μας την ιστορία των πρώτων Ελλήνων της Αυστραλίας. Πόσο δε τα νέα παιδιά. Πρέπει οι νέοι μας να μάθουν, έστω και μέσα από μικρά, αγγλικά κείμενα. Είναι ευχής έργο να φέρουμε στην επιφάνεια αυτά τα ιστορικά στοιχεία της ελληνικής παρουσίας στο Μάρικβιλ. Το οποίο ας μην ξεχνάμε, ήταν κάποτε το κέντρο του ελληνισμού στο Σίδνεϊ. Θέλες μαγειρίτσα; Θα την έβρισκες στο Μάρικβιλ. Θέλες τυρί και άλλα ελληνικά προϊόντα; Και πάλι στο Μάρικβιλ. Κάποτε η περιοχή αυτή ήταν μια Ακρόπολη». Κλείνοντας, η κα Μιχοπούλου στέλνει ένα μήνυμα στους Έλληνες του Σίδνεϊ, καλώντας τους να δώσουν το παρόν τους στην εκδήλωση: «Θα αφήσω τα υπόλοιπα να τα πούμε από κοντά με το φωτογραφικό υλικό, με μουσική της τότε εποχής από την χορωδία του Κέντρου Πρόνοιας, και φυσικά ομιλίες και πλούσιο φαγητό από την φιλόξενη ενορία του Αγίου Νικολάου. Θα είναι ευχής έργο να ξανασυναντηθούν οι παλαιοί Έλληνες του Μάρικβιλ και να ζωντανέψουν αναμνήσεις της εποχής εκείνης».